

## Lecțiile trecutului

*Sabat după-amiază*

**De memorat:** Psalmii 78:3,4

<sup>3</sup>„Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, <sup>4</sup> nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.”

În mulți psalmi, lauda ia forma narării actelor puternice ale lui Dumnezeu de salvare. Acești psalmi sunt adeseori numiți „psalmii istoriei mântuirii” sau „psalmi istorici”. În unii dintre ei se face apel la cei din poporul lui Dumnezeu să învețe din istoria lor, în mod special din greșelile lor și ale strămoșilor. Alți psalmi istorici au o notă predominant imnică, ce evidențiază faptele glorioase trecute ale lui Dumnezeu pentru poporul Său, care întăresc încrederea în Domnul, care este devotat și capabil să îi elibereze de greutatea lor din prezent.

Farmecul psalmilor istorici este că ne ajută să ne vedem viața ca parte a istoriei poporului lui Dumnezeu și să ne asumăm acest trecut. Întrucât prin Hristos am fost adoptați în familia poporului istoric al lui Dumnezeu (Romani 8:15; 9:24-26; Galateni 4:6,7), moștenirea istorică a poporului Israel din vechime este, fără îndoială, afirmarea descendenței noastre spirituale. Prin urmare, putem și ar trebui să învățăm din trecutul poporului Israel, care este și al nostru.

Scopul final este să conștientizăm că fiecare generație din poporul lui Dumnezeu joacă un rol mic, dar semnificativ în marea desfășurare istorică a scopurilor suverane ale lui Dumnezeu din marea luptă.

*Duminică, 3 martie*

### Devotamentul de neclintit al lui Dumnezeu

**1. Citește Psalmul 78. Care sunt cele trei epoci istorice principale evidențiate în acest psalm? Ce lecții repetate extrage Asaf din fiecare perioadă?**

**Psalmul 78**

<sup>1</sup> Ascultă, poporul meu, învățăturile mele! Luați aminte la cuvintele gurii mele!

<sup>2</sup> Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.

<sup>3</sup> Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri,

- <sup>4</sup> nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.
- <sup>5</sup> El a pus o mărturie în Iacov, a dat o Lege în Israel și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii,
- <sup>6</sup> ca să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii care se vor naște și care, când se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor;
- <sup>7</sup> pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu, și să păzească poruncile Lui.
- <sup>8</sup> Să nu fie, ca părinții lor, un neam neascultător și răzvrătit, un neam care n-avea o inimă tare și al cărui duh nu era credincios lui Dumnezeu!
- <sup>9</sup> Fiii lui Efraim, înarmați și trăgând cu arcul, au dat dosul în ziua luptei,
- <sup>10</sup> pentru că n-au ținut legământul lui Dumnezeu și n-au voit să umble întocmai după Legea Lui.
- <sup>11</sup> Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui pe care li le arătase.
- <sup>12</sup> Înaintea părinților lor, El făcuse minuni în țara Egiptului, în câmpia Țoan.
- <sup>13</sup> A despărțit marea și le-a deschis un drum prin ea, ridicând apele ca un zid.
- <sup>14</sup> I-a călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor.
- <sup>15</sup> A despăcat stânci în pustiu și le-a dat să bea ca din niște valuri cu ape multe.
- <sup>16</sup> A făcut să țâșnească izvoare din stânci și să curgă ape ca niște râuri.
- <sup>17</sup> Dar ei tot n-au încetat să păcătuiască împotriva Lui, n-au încetat să se răzvrătească împotriva Celui Preaînalt în pustiu.
- <sup>18</sup> Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după poftele lor.
- <sup>19</sup> Au vorbit împotriva lui Dumnezeu și au zis: „Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustiu?”
- <sup>20</sup> Iată că El a lovit stânca, de au curs ape și s-au vărsat șiroaie. Dar va putea El să dea și pâine sau să facă rost de carne poporului Său?”
- <sup>21</sup> Domnul a auzit și S-a mâniat. Un foc s-a aprins împotriva lui Iacov, și s-a stârnit împotriva lui Israel mânia Lui,
- <sup>22</sup> pentru că n-au crezut în Dumnezeu, pentru că n-au avut încredere în ajutorul Lui.
- <sup>23</sup> El a poruncit norilor de sus și a deschis porțile cerurilor:
- <sup>24</sup> a plouat peste ei mană de mâncare și le-a dat grâu din cer.
- <sup>25</sup> Au mâncat cu toții pâinea celor mari, și le-a trimis mâncare să se sature.
- <sup>26</sup> A pus să sufle în ceruri vântul de răsărit și a adus, prin puterea Lui, vântul de miazăzi.

- 27 A plouat peste ei carne, ca pulberea, și păsări înaripate, cât nisipul mării;
- 28 le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor.
- 29 Ei au mâncat și s-au săturat din destul: Dumnezeu le-a dat ce doriseră.
- 30 Dar n-apucaseră să-și astâmpere bine pofta, mâncarea le era încă în gură,
- 31 când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari din ei și a doborât pe tinerii lui Israel.
- 32 Cu toate acestea, ei n-au încetat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui.
- 33 De aceea, El le-a curmat zilele ca o suflare, le-a curmat anii printr-un sfârșit năprasnic.
- 34 Când îi lovea de moarte, ei Îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre Dumnezeu;
- 35 își aduceau aminte că Dumnezeu este stâncă lor și că Dumnezeul atotputernic este izbăvitorul lor.
- 36 Dar Îl înșelau cu gura și-L mințeau cu limba.
- 37 Inima nu le era tare față de El, și nu erau credincioși legământului Său.
- 38 Totuși, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește; Își oprește de multe ori mânia și nu dă drumul întregii Lui urgii.
- 39 El Și-a adus deci aminte că ei nu erau decât carne, o suflare care trece și nu se mai întoarce.
- 40 De câte ori s-au răzvrătit ei împotriva Lui în pustiu! De câte ori L-au mâniat ei în pustietate!
- 41 Da, n-au încetat să ispitească pe Dumnezeu și să întărâte pe Sfântul lui Israel.
- 42 Nu și-au mai adus aminte de puterea Lui, de ziua când i-a izbăvit de vrăjmaș,
- 43 de minunile pe care le-a făcut în Egipt și de semnele Lui minunate din câmpia Țoan.
- 44 Cum le-a prefăcut râurile în sânge, și n-au putut să bea din apele lor.
- 45 Cum a trimis împotriva lor niște muște otrăvitoare, care i-au mâncat, și broaște, care i-au nimicit.
- 46 Cum le-a dat holdele pradă omizilor, rodul muncii lor pradă lăcustelor.
- 47 Cum le-a prăpădit viile, bătându-le cu piatră, și smochinii din Egipt, cu grindină.
- 48 Cum le-a lăsat vitele pradă grindinei, și turmele pradă focului cerului.

- <sup>49</sup> El Și-a aruncat împotriva lor mânia Lui aprinsă, urgia, iuțimea și necazul: o droaie de îngeri aducători de nenorociri.
- <sup>50</sup> Cum Și-a dat drum slobod mâniei, nu le-a scăpat sufletul de la moarte și le-a dat viața pradă molimei;
- <sup>51</sup> cum a lovit pe toți întâii născuți din Egipt, pârga puterii în corturile lui Ham.
- <sup>52</sup> Cum a pornit pe poporul Său ca pe niște oi și i-a povățuit ca pe o turmă în pustiu.
- <sup>53</sup> Cum i-a dus fără nicio grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit pe vrăjmașii lor.
- <sup>54</sup> Cum i-a adus spre hotarul Lui cel sfânt, spre muntele acesta pe care dreapta Lui l-a câștigat.
- <sup>55</sup> Cum a izgonit neamurile dinaintea lor, le-a împărțit țara în părți de moștenire și a pus semințiile lui Israel să locuiască în corturile lor.
- <sup>56</sup> Dar ei au ispitit pe Dumnezeuul preaînalt, s-au răzvrătit împotriva Lui și n-au ținut poruncile Lui.
- <sup>57</sup> Ci s-au depărtat și au fost necredincioși ca și părinții lor, s-au abătut la o parte ca un arc înșelător,
- <sup>58</sup> L-au supărat prin înălțimile lor și I-au stârnit gelozia cu idolii lor.
- <sup>59</sup> Dumnezeu a auzit și S-a mâniat, și a urgisit rău de tot pe Israel.
- <sup>60</sup> A părăsit Locuința Lui din Silo, Cortul în care locuia între oameni.
- <sup>61</sup> Și-a dat slava pradă robiei, și măreția Lui în mâinile vrăjmașului.
- <sup>62</sup> A dat pradă sabiei pe poporul Lui și S-a mâniat pe moștenirea Lui.
- <sup>63</sup> Pe tinerii lui i-a ars focul, și fecioarele lui n-au mai fost sărbătorite cu cântări de nuntă.
- <sup>64</sup> Preoții săi au căzut uciși de sabie, și văduvele lui nu s-au bocit.
- <sup>65</sup> Atunci Domnul S-a trezit, ca unul care a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin,
- <sup>66</sup> și a lovit pe potrivnicii Lui care fugeau, acoperindu-i cu veșnică ocară.
- <sup>67</sup> Însă a lepădat cortul lui Iosif și n-a ales seminția lui Efraim;
- <sup>68</sup> ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care-l iubește.
- <sup>69</sup> Și-a zidit Sfântul Locaș ca cerurile de înalt și tare ca pământul pe care l-a întemeiat pe veci.
- <sup>70</sup> A ales pe robul Său David și l-a luat de la staulele de oi.
- <sup>71</sup> L-a luat dinapoia oilor care alăptau, ca să pască pe poporul Său, Iacov, și pe moștenirea Sa, Israel.
- <sup>72</sup> Și David i-a cârmuit cu o inimă neprihănită și i-a povățuit cu mâini pricepute.

Rememorarea trecutului lui Israel evidențiază credincioșia lui Dumnezeu și necredincioșia lui Israel și învață generațiile următoare să nu

repete greșelile strămoșilor lor, ci să se încreadă în Dumnezeu și să rămână credincioase legământului Său. Psalmistul folosește istoria ca pildă (Psalmii 78:2), ceea ce înseamnă că poporul ar trebui să mediteze profund la mesajul psalmului și să caute personal semnificația acestuia. Versetul 2 este o descriere profetică a metodei Domnului Isus de a învăța prin parabole, pilde (Matei 13:34,35).

Acest psalm rememorează perioada exodului (78:9-54), așezarea în Canaan (78:55-64) și perioada lui David (78:65-72). Demonstrează faptele glorioase ale lui Dumnezeu și consecințele faptului că poporul a încălcat legământul făcut cu El. Istoria lui Israel conține multe forme de neloialitate față de Dumnezeu, mai ales idolatria (78:58). Psalmistul pune accent pe originile necredincioșiei lui Israel: oamenii au uitat ceea ce făcuse Dumnezeu pentru ei, nu s-au încrezut în Dumnezeu, L-au pus pe Dumnezeu la încercare/L-au „ispitit” (78:18,41,56), s-au răzvrătit împotriva Lui și nu I-au ținut legea, legământul și poruncile (78:10,37,56). Prin accentuarea acestor forme specifice de neloialitate, psalmistul sugerează că respingerea lui Israel în istorie provine dintr-un singur păcat fundamental, și anume, eșecul poporului de a se încrede în Domnul (78:7,8).

Când citim psalmul suntem copleșiți de încăpățânarea constantă și de orbirea spirituală a poporului, în contrast cu răbdarea Domnului și harul Lui fără margini. Cum se face că fiecare generație a învățat atât de greu? Înainte de a judeca prea aspru generațiile trecute, ar trebui să ne gândim la noi înșine. Nu uităm și noi minunile lui Dumnezeu din trecut și neglijăm cerințele legământului Său? Psalmul nu îi încurajează pe oameni să se bazeze pe propriile fapte, ci arată zădărnicia voinței umane când nu se întemeiază pe conștientizarea constantă a credincioșiei lui Dumnezeu și pe acceptarea harului Său. Luptele pierdute ale poporului lui Dumnezeu (78:9,62-64) clarifică lecția psalmului, că eforturile oamenilor, fără credincioșie față de Dumnezeu, sunt sortite eșecului.

*Ce lecții ai învățat sau ar fi trebuit să înveți din greșelile făcute în trecut?*

*Luni, 4 martie*

## **Istoria și lauda la adresa lui Dumnezeu**

### **2. Citește Psalmul 105. Ce evenimente istorice și lecții ies în evidență?**

#### **Psalmul 105**

<sup>1</sup> Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui!

<sup>2</sup> Cântați, cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!

<sup>3</sup> Făliți-vă cu Numele Lui cel sfânt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!

<sup>4</sup> Alergați la Domnul și la sprijinul Lui, căutați necurmat fața Lui!

<sup>5</sup> Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe care le-a făcut, de minunile și de judecățile rostite de gura Lui,

<sup>6</sup> sămânță a robului Său Avraam, copii ai lui Iacov, aleșii Săi!

<sup>7</sup> Domnul este Dumnezeuul nostru: judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot pământul.

<sup>8</sup> El Își aduce aminte totdeauna de legământul Lui, de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om,

<sup>9</sup> de legământul pe care l-a încheiat cu Avraam și de jurământul pe care l-a făcut lui Isaac;

<sup>10</sup> El l-a făcut lege pentru Iacov, legământ veșnic pentru Israel,

<sup>11</sup> zicând: „Ție îți voi da țara Canaanului ca moștenire care v-a căzut la sorți.”

<sup>12</sup> Pe atunci ei erau puțini la număr, foarte puțini la număr, și străini în țară;

<sup>13</sup> mergeau de la un neam la altul și de la o împărăție la un alt popor;

<sup>14</sup> dar n-a dat voie nimănui să-i asuprească și a pedepsit împărați din pricina lor.

<sup>15</sup> „Nu vă atingeți de unșii Mei – a zis El – și nu faceți rău prorocilor Mei!”

<sup>16</sup> A chemat foametea asupra țării și a tăiat orice mijloc de trai.

<sup>17</sup> Le-a trimis înainte pe un om; Iosif a fost vândut ca rob.

<sup>18</sup> I-au strâns picioarele în lanțuri, l-au pus în fiare,

<sup>19</sup> până la vremea când s-a întâmplat ce vestise el și până când l-a încercat cuvântul Domnului.

<sup>20</sup> Atunci împăratul a trimis să-i scoată lanțurile, și stăpânitorul popoarelor l-a izbăvit.

<sup>21</sup> L-a pus domn peste casa lui și dregătorul tuturor averilor lui,

<sup>22</sup> ca să lege după plac pe domnitorii lui și să învețe pe bătrânii lui înțelepciunea.

<sup>23</sup> Atunci Israel a venit în Egipt, și Iacov a locuit în țara lui Ham.

<sup>24</sup> Domnul a înmulțit pe poporul Său foarte mult și l-a făcut mai puternic decât potrivnicii lui.

<sup>25</sup> Acestora le-a schimbat inima, până acolo că au urât pe poporul Lui și s-au purtat mișelește cu robii Săi.

<sup>26</sup> A trimis pe robul Său Moise și pe Aaron, pe care-l alesese.

<sup>27</sup> Prin puterea Lui, ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni în țara lui Ham.

<sup>28</sup> A trimis întunerici și a adus negura, ca să nu fie neascultători la cuvântul Lui.

- <sup>29</sup> Le-a prefăcut apele în sânge și a făcut să le piară toți peștii.  
<sup>30</sup> Țara lor a forfotit de broaște, până în odăile împăraților lor.  
<sup>31</sup> El a zis, și au venit muște otrăvitoare, păduchi pe tot ținutul lor.  
<sup>32</sup> În loc de ploaie le-a dat grindină și flăcări de foc în țara lor.  
<sup>33</sup> Le-a bătut viile și smochinii și a sfărâmat copacii din ținutul lor.  
<sup>34</sup> El a zis și au venit lăcuste, lăcuste fără număr,  
<sup>35</sup> care au mâncat toată iarba din țară și au mistuit roadele de pe câmpiile lor.  
<sup>36</sup> A lovit pe toți întâii născuți din țara lor, toată pârga puterii lor.  
<sup>37</sup> A scos pe poporul Său cu argint și aur, și niciunul n-a șovăit dintre semințiile Lui.  
<sup>38</sup> Egiptenii s-au bucurat de plecarea lor, căci îi apucase groaza de ei.  
<sup>39</sup> A întins un nor, ca să-i acopere, și focul, ca să lumineze noaptea.  
<sup>40</sup> La cererea lor, a trimis prepelițe și i-a săturat cu pâine din cer.  
<sup>41</sup> A deschis stânca, și au curs ape, care s-au vărsat ca un râu în locurile uscate.  
<sup>42</sup> Căci Și-a adus aminte de cuvântul Lui cel sfânt și de robul Său Avraam.  
<sup>43</sup> A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie.  
<sup>44</sup> Le-a dat pământurile neamurilor, și au pus stăpânire pe rodul muncii popoarelor,  
<sup>45</sup> ca să păzească poruncile Lui și să țină legile Lui. Lăudați pe Domnul!

Psalmul 105 redă evenimentele cele mai importante ale relației dintre Domnul și poporul Său, Israel. Se concentrează pe legământul lui Dumnezeu cu Avraam de a-i oferi țara promisă lui și urmașilor lui și pe modul în care această promisiune, confirmată lui Isaac și lui Iacov, s-a împlinit providențial prin Iosif, Moise, Aaron și în timpul cuceririi Canaanului. Psalmul oferă speranță poporului lui Dumnezeu din toate generațiile pentru că actele minunate ale lui Dumnezeu din trecut garantează iubirea Lui neschimbătoare din toate timpurile (105:1-5,7,8).

Psalmul 105 se aseamănă cu Psalmul 78 prin faptul că evidențiază credințioșia lui Dumnezeu față de poporul Său de-a lungul istoriei și face lucrul acesta pentru a-L slăvi pe Dumnezeu și a inspira credințioșie. Dar, spre deosebire de Psalmul 78, Psalmul 105 nu menționează greșelile poporului din trecut – este un psalm cu un alt scop. Istoria este repovestită prin viața celor mai mari patriarhi, arătând călăuzirea lui Dumnezeu și răbdarea cu care patriarhii au îndurat greutățile. Perseverența și loialitatea patriarhilor față de Dumnezeu au fost răsplătite din belșug. Astfel, Psalmul 105 îi invită pe oameni să ia exemplul de la credința patriarhilor și să aștepte cu încredere eliberarea de la Dumnezeu în vremea lor.

Psalmul 105 se aseamăna cu un imn (105:1-7), arătând că, pentru a-L lăuda cu adevărat pe Dumnezeu, poporul Său trebuie să cunoască evenimentele din propria istorie. Închinătorii sunt numiți sămânța lui Avraam și copiii ai lui Iacov (105:6), fiind astfel considerați împlinirea promisiunii făcute de Dumnezeu lui Avraam de a face din el un popor mare (Geneza 15:3-6). Psalmistul evidențiază continuitatea dintre patriarhi și generațiile următoare ale poporului lui Dumnezeu. El accentuează că „judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe *tot* pământul” (105:7, subl. ad.), îndemnându-i astfel pe închinători să nu uite că „Dumnezeul nostru” este și Domnul suveran al întregii lumi și că bunătatea Lui iubitoare se răsfrânge asupra tuturor popoarelor (96:1; 97:1). Este clar o chemare la credincioșie, adresată fiecărei generații de credincioși.

*Cum ar trebui să ne vedem noi, ca adventiști de ziua a șaptea, în acest neam de oameni de la Avraam încoace? (Vezi Galateni 3:29.)  
Ce lecții învățăm din această istorie?*

Marți, 5 martie

## Istoria și pocăința

### 3. Citește Psalmul 106. Ce evenimente istorice te impresionează aici și ce lecții poți învăța?

#### Psalmul 106

<sup>1</sup> Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!

<sup>2</sup> Cine va putea spune isprăvile mărețe ale Domnului? Cine va putea vesti toată lauda Lui?

<sup>3</sup> Ferice de cei ce păzesc Legea, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!

<sup>4</sup> Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunăvoința Ta pentru poporul Tău! Adu-Ți aminte de mine și dă-i ajutorul Tău,

<sup>5</sup> ca să văd fericirea aleșilor Tăi, să mă bucur de bucuria poporului Tău și să mă laud cu moștenirea Ta!

<sup>6</sup> Noi am păcătuit ca și părinții noștri, am săvârșit nelegiuire, am făcut rău.

<sup>7</sup> Părinții noștri în Egipt n-au luat aminte la minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale și au fost neascultători la mare, la Marea Roșie.

<sup>8</sup> Dar El i-a scăpat, din pricina numelui Lui, ca să-Și arate puterea.

<sup>9</sup> A muștrat Marea Roșie, și ea s-a uscat; și i-a trecut prin adâncuri ca printr-un pustiu.



- <sup>10</sup> I-a scăpat din mâna celui ce-i ura și i-a izbăvit din mâna vrăjmașului.
- <sup>11</sup> Apele au acoperit pe potrivnicii lor. N-a rămas unul măcar din ei.
- <sup>12</sup> Atunci ei au crezut în cuvintele Lui și au cântat laudele Lui.
- <sup>13</sup> Dar au uitat curând lucrările Lui și n-au așteptat împlinirea planurilor Lui.
- <sup>14</sup> Ci i-a apucat pofta în pustiu și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.
- <sup>15</sup> El le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei.
- <sup>16</sup> În tabără au fost geloși pe Moise și pe Aaron, sfântul Domnului.
- <sup>17</sup> Atunci s-a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și s-a închis deasupra cetei lui Abiram.
- <sup>18</sup> Focul le-a aprins ceata, și flacăra a mistuit pe cei răi.
- <sup>19</sup> Au făcut un vițel în Horeb. S-au închinat înaintea unui chip turnat
- <sup>20</sup> și au schimbat Slava lor pe chipul unui bou care mănâncă iarbă.
- <sup>21</sup> Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,
- <sup>22</sup> minuni în țara lui Ham, semne minunate la Marea Roșie.
- <sup>23</sup> Și El a vorbit să-i nimicească: dar Moise, alesul Său, a stat la mijloc înaintea Lui, ca să-L abată de la mânia Lui și să-L oprească să-i nimicească.
- <sup>24</sup> Ei au nesocotit țara desfătărilor; n-au crezut în cuvântul Domnului,
- <sup>25</sup> ci au cântit în corturile lor și n-au ascultat de glasul Lui.
- <sup>26</sup> Atunci El a ridicat mâna și a jurat că-i va face să cadă în pustiu,
- <sup>27</sup> că le va doborî sămânța printre neamuri și-i va împărăștia în mijlocul țărilor.
- <sup>28</sup> Ei s-au alipit de Baal-Peor și au mâncat vite jertfite morților.
- <sup>29</sup> Au mâniat astfel pe Domnul prin faptele lor, și o urgie a izbucnit între ei.
- <sup>30</sup> Dar Fineas s-a sculat și a făcut judecată, și astfel urgia s-a oprit.
- <sup>31</sup> Lucrul acesta i-a fost socotit ca o stare de neprihănire, din neam în neam, pe vecie.
- <sup>32</sup> Ei au mâniat pe Domnul la apele Meriba; și Moise a fost pedepsit din pricina lor.
- <sup>33</sup> Căci s-au răzvrătit împotriva Duhului Lui, și Moise a vorbit în chip ușuratic cu buzele.
- <sup>34</sup> Ei n-au nimicit popoarele pe care le poruncise Domnul să le nimicească.
- <sup>35</sup> Ci s-au amestecat cu neamurile și au învățat faptele lor,
- <sup>36</sup> au slujit idolilor lor, care au fost o cursă pentru ei.
- <sup>37</sup> Și-au jertfit fiii și fiicele la idoli,
- <sup>38</sup> au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor și fiicelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan, și țara a fost spurcată astfel prin omoruri.
- <sup>39</sup> S-au spurcat prin faptele lor, s-au desfrânat prin faptele lor.

<sup>40</sup> Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului Său și a urât moștenirea Lui.

<sup>41</sup> I-a dat în mâinile neamurilor, cei ce îi urau au stăpânit peste ei,

<sup>42</sup> vrăjmașii lor i-au asuprit, și au fost smeriți sub puterea lor.

<sup>43</sup> El de mai multe ori i-a izbăvit, dar ei s-au arătat neascultători în planurile lor, și au ajuns nenorociți prin nelegiuirea lor.

<sup>44</sup> Dar El le-a văzut strâmtorarea, când le-a auzit strigătele.

<sup>45</sup> Și-a adus aminte de legământul Său, și a avut milă de ei, după bunătatea Lui cea mare:

<sup>46</sup> a stârnit pentru ei mila tuturor celor ce îi țineau prinși de război.

<sup>47</sup> Scapă-ne, Doamne Dumnezeul nostru, și strânge-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm Numele Tău cel sfânt și să ne fălim cu lauda Ta!

<sup>48</sup> Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie! Și tot poporul să zică: „Amin! Lăudați pe Domnul!”

Și Psalmul 106 evocă evenimente majore din istoria lui Israel, inclusiv exodul, rătăcirea în pustiu și viața în Canaan. Accentuează păcatele atroce ale înaintașilor, care au atins punctul culminant în generația care a fost dusă în exil. Prin urmare, psalmul a fost scris, aproape cu siguranță, atunci când Israel se afla în Babilon sau după ce se întorsese în țară, iar psalmistul, inspirat de Duhul Sfânt, a povestit aceste evenimente istorice și lecțiile pe care poporul ar fi trebuit să le învețe din ele.

La fel ca ceilalți, și acest psalm face trimitere la credințioșia lui Dumnezeu față de legământul harului Său, prin care Și-a salvat poporul în trecut (106:45). Exprimă speranța că Dumnezeu Își va manifesta iarăși bunătatea față de poporul Său pocăit și îl va aduna dintre popoarele păgâne (106:47). Apelul pentru izbăvirea prezentă nu este doar o dorință, ci o rugăciune a credinței bazată pe certitudinea categorică privind izbăvirile divine trecute (106:1-3) și pe caracterul neschimbat al credințioșiei lui Dumnezeu față de legământul și poporul Său.

Rememorarea din Psalmul 106 a eșecurilor din istoria lui Israel este parte din mărturisirea păcatelor de către popor și din recunoașterea faptului că generația prezentă nu este mai bună decât cele trecute. Aceasta recunoaște că este și mai rea decât strămoșii ei pentru că ea cunoaște consecințele neleguirilor înaintașilor și modul în care Dumnezeu Și-a dovedit răbdarea și harul în cadrul salvării lor, chiar dacă umblaseră intenționat pe căi rele. Dacă lucrul acesta era valabil în dreptul lor, gândește-te cât de valabil este astăzi în dreptul nostru, care avem revelația caracterului lui Dumnezeu și a harului Său mântuitor manifestat prin Domnul Isus!

Vestea bună din Psalmul 106 este că dragostea statornică a lui Dumnezeu este întotdeauna mai puternică decât păcatele oamenilor (106:8-10,30,43-46). Rolul esențial al lui Moise și al lui Fineas în potolirea mâniei lui Dumnezeu indică importanța mijlocirii Domnului Hristos în favoarea credincioșilor. Numai experimentarea personală a harului lui Dumnezeu poate transforma o istorie trecută în istoria *noastră*.

„*Au uitat curând lucrările Lui și n-au așteptat împlinirea planurilor Lui*” (106:13) . *De ce facem și noi atât de ușor acest lucru?*

Miercuri, 6 martie

## Parabola viei Domnului

### 4. Citește Psalmul 80. Cum e înfățișat în acest psalm poporul lui Dumnezeu împreună cu marea lui speranță?

#### Psalmul 80

- <sup>1</sup> Ia aminte, păstorul lui Israel, Tu care povățuiești pe Iosif ca pe o turmă! Arată-Te în strălucirea Ta, Tu care șezi pe heruvimi!
- <sup>2</sup> Trezește-Ți puterea, înaintea lui Efraim, Benjamin și Manase, și vino în ajutorul nostru!
- <sup>3</sup> Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!
- <sup>4</sup> Doamne Dumnezeul oștirilor, până când Te vei mânia, cu toată rugăciunea poporului Tău?
- <sup>5</sup> Îi hrănești cu o pâine de lacrimi și-i adăpi cu lacrimi din plin.
- <sup>6</sup> Ne faci să fim mărul de ceartă al vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri râd de noi între ei.
- <sup>7</sup> Ridică-ne, Dumnezeul oștirilor! Fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!
- <sup>8</sup> Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri și ai sădit-o.
- <sup>9</sup> Ai făcut loc înaintea ei, și ea a dat rădăcini și a umplut țara.
- <sup>10</sup> Munții erau acoperiți de umbra ei, și ramurile ei erau ca niște cedri ai lui Dumnezeu.
- <sup>11</sup> Își întindea mlădițele până la mare, și lăstarii până la Râu.
- <sup>12</sup> Pentru ce i-ai rupt gardul acum, de-o jefuiesc toți trecătorii?
- <sup>13</sup> O rămă mistrețul din pădure și o mănâncă fiarele câmpului.
- <sup>14</sup> Dumnezeul oștirilor, întoarce-Te iarăși! Privește din cer și vezi! Cercetează via aceasta!
- <sup>15</sup> Ocrotește ce a sădit dreapta Ta și pe fiul pe care Ți l-ai ales!...
- <sup>16</sup> Ea este arsă de foc, este tăiată! De mustrarea feței Tale, ei pier!
- <sup>17</sup> Mâna Ta să fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului pe care Ți l-ai ales!

<sup>18</sup> Și atunci nu ne vom mai depărta de Tine. Înviează-ne iarăși, și vom chema Numele Tău.

<sup>19</sup> Doamne Dumnezeu! Oștirilor, ridică-ne iarăși! Fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!

Israel este descris ca o vie pe care Dumnezeu a smuls-o din Egipt, țara asupririi, și a adus-o în bogata țară promisă. Imaginea unei vii transmite ideea de alegere a lui Israel de către Dumnezeu și grija Lui providențială (citește și Geneza 49:11,12,22; Deuteronomul 7:7-11).

Cu toate acestea, în Psalmul 80, via lui Dumnezeu face obiectul mâniei Sale (80:12). Profeții anunță distrugerea viei ca semn al judecării lui Dumnezeu, pentru că via s-a stricat (Isaia 5:1-7; Ieremia 2:21).

Psalmul 80 nu evocă motivele judecării divine. Date fiind profunzimea harului lui Dumnezeu, psalmistul este uimit că Dumnezeu Își poate ascunde prezența de poporul Său pentru un timp atât de îndelungat. Tensiunea dintre mânia lui Dumnezeu și judecată, pe de-o parte, și harul și iertarea lui Dumnezeu, pe de alta, Îl face pe psalmist să se teamă că mânia divină ar putea învinge și ar putea mistui întregul popor (80:16).

## 5. Citește Numeri 6:22-27. Cum este folosită această binecuvântare în Psalmul 80?

### **Numeri 6:22-27**

<sup>22</sup> Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

<sup>23</sup> „Vorbește lui Aaron și fiilor lui și spune-le: „Așa să binecuvântați pe copiii lui Israel și să le ziceți:

<sup>24</sup> „Domnul să te binecuvânteze și să te păzească!

<sup>25</sup> Domnul să facă să lumineze fața Lui peste tine și să Se îndure de tine!

<sup>26</sup> Domnul să-Și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea!

<sup>27</sup> Astfel să pună Numele Meu peste copiii lui Israel, și Eu îi voi binecuvânta.”

### **(Psalmul 80**

<sup>1</sup> *Ia aminte, păstorul lui Israel, Tu care povățuiești pe Iosif ca pe o turmă! Arată-Te în strălucirea Ta, Tu care șezi pe heruvimi!*

<sup>2</sup> *Trezește-Ți puterea, înaintea lui Efraim, Benjamin și Manase, și vino în ajutorul nostru!*

<sup>3</sup> *Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!*

<sup>4</sup> *Doamne Dumnezeu! Oștirilor, până când Te vei mânia, cu toată rugăciunea poporului Tău?*

<sup>5</sup> *Îi hrănești cu o pâine de lacrimi și-i adăpi cu lacrimi din plin.*

<sup>6</sup> *Ne faci să fim mărunți ca ceartă al vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri râd de noi între ei.*

<sup>7</sup> *Ridică-ne, Dumnezeuul oștirilor! Fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!*

<sup>8</sup> *Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri și ai sădit-o.*

<sup>9</sup> *Ai făcut loc înaintea ei, și ea a dat rădăcini și a umplut țara.*

<sup>10</sup> *Munții erau acoperiți de umbra ei, și ramurile ei erau ca niște cedri ai lui Dumnezeu.*

<sup>11</sup> *Își întindea mlădițele până la mare, și lăstarii până la Râu.*

<sup>12</sup> *Pentru ce i-ai rupt gardul acum, de-o jefuiesc toți trecătorii?*

<sup>13</sup> *O rămă mistrețul din pădure și o mănâncă fiarele câmpului.*

<sup>14</sup> *Dumnezeul oștirilor, întoarce-Te iarăși! Privește din cer și vezi! Cercetează via aceasta!*

<sup>15</sup> *Ocroțește ce a sădit dreapta Ta și pe fiul pe care Ți l-ai ales!...*

<sup>16</sup> *Ea este arsă de foc, este tăiată! De musturarea feței Tale, ei pier!*

<sup>17</sup> *Mâna Ta să fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului pe care Ți l-ai ales!*

<sup>18</sup> *Și atunci nu ne vom mai depărta de Tine. Înviorează-ne iarăși, și vom chema Numele Tău.*

<sup>19</sup> *Doamne Dumnezeuul oștirilor, ridică-ne iarăși! Fă să strălucească fața Ta, și vom fi scăpați!)*

Refrenul psalmului evocă promisiunea făcută lui Aaron că Dumnezeu Își va binecuvânta întotdeauna poporul (Numeri 6:22-27) și evidențiază speranța că harul lui Dumnezeu va triumfa asupra cauzelor nefericirii poporului: „Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească fața Ta și vom fi scăpați!” (Psalmii 80:3; vezi și 80:7,19).

Cuvântul ebraic pentru „a ridica” provine aici dintr-un cuvânt uzual care înseamnă „a (se) întoarce” și este folosit în multiple cazuri în Biblie cu referire la Dumnezeu care Își cheamă poporul îndepărtat să se întoarcă la El. Este strâns legat de ideea de pocăință, de renunțare la păcat și de întoarcere la Dumnezeu. „Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeuul lor, dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor” (Ieremia 24:7).

**Cum ai experimentat la nivel personal pocăința ca o întoarcere la Dumnezeu?**

## Supremația lui Dumnezeu în istorie

### 6. Citește Psalmul 135. Ce evenimente istorice sunt evidențiate aici? Ce lecții extrage psalmistul din ele?

#### Psalmul 135

- <sup>1</sup> Lăudați pe Domnul! Lăudați Numele Domnului, lăudați-L, robi ai Domnului,
- <sup>2</sup> care stați în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru!
- <sup>3</sup> Lăudați pe Domnul, căci Domnul este bun; cântați Numele Lui, căci este binevoitor.
- <sup>4</sup> Căci Domnul Și-a ales pe Iacov, pe Israel, ca să fie al Lui.
- <sup>5</sup> Știu că Domnul este mare și că Domnul nostru este mai presus de toți dumnezeii.
- <sup>6</sup> Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
- <sup>7</sup> El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere la fulgere și ploaie și scoate vântul din cămarile lui.
- <sup>8</sup> El a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, de la oameni până la dobitoace.
- <sup>9</sup> A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule: împotriva lui faraon și împotriva tuturor slujitorilor lui.
- <sup>10</sup> A lovit multe neamuri și a ucis împărați puternici:
- <sup>11</sup> pe Sihon, împăratul amoriților, pe Og, împăratul Basanului, și pe toți împărații Canaanului;
- <sup>12</sup> și le-a dat țara de moștenire, de moștenire poporului Său, Israel.
- <sup>13</sup> Doamne, Numele Tău rămâne pe vecie; Doamne, pomenirea Ta ține din neam în neam,
- <sup>14</sup> căci Domnul va judeca pe poporul Său, și va avea milă de robii Săi.
- <sup>15</sup> Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucrare făcută de mâinile oamenilor.
- <sup>16</sup> Au gură, și nu vorbesc, au ochi, și nu văd,
- <sup>17</sup> au urechi, și totuși n-aud, da, n-au suflare în gură.
- <sup>18</sup> Ca ei sunt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei.
- <sup>19</sup> Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul!
- <sup>20</sup> Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!
- <sup>21</sup> Domnul să fie binecuvântat din Sion, El, care locuiește în Ierusalim!  
Lăudați pe Domnul!

Psalmul 135 cheamă poporul lui Dumnezeu să Îl laude pe Domnul pentru bunătatea și credințioșia Lui demonstrate în actul de creație (135:6,7), în istoria salvării lui Israel prin exod (135:8,9) și în cucerirea țării făgăduite (135:10-12). Domnul Și-a demonstrat harul prin alegerea poporului Israel „pentru tezaurul lui deosebit” (135:4, BTF). Ideea de „proprietate a Sa” (135:4, NTR) transmite relația deosebită de legământ dintre Domnul și poporul Său (Deuteronomul 7:6-11; 1 Petru 2:9,10). Alegerea lui Israel se baza pe voința suverană a lui Dumnezeu, așa că Israel nu avea niciun motiv pentru a se simți superior față de celelalte popoare. Versetele 6 și 7 din Psalmul 135 demonstrează că scopurile suverane ale lui Dumnezeu pentru lume nu au început cu poporul Israel, ci cu creația. Prin urmare, Israel ar trebui să-și îndeplinească cu umilință rolul dat în cadrul procesului divin de salvare a întregii lumi.

Amintirea faptelor mărețe ale lui Dumnezeu în favoarea poporului Său (135:8-13) culminează cu făgăduința că Dumnezeu Își va „judeca” poporul și va avea milă de el (135:14). Judecata constă aici în faptul că Dumnezeu îi răzbună pe cei asupriți și lipsiți (9:4; 7:8; 54:1; 7:22). Dumnezeu va susține cauza poporului Său și îl va apăra (Deuteronomul 32:36). Prin urmare, Psalmul 135 urmărește să inspire încredere în Domnul și devotament față de legământul cu El.

Fidelitatea lui Dumnezeu față de poporul Său îl face pe psalmist să afirme nimicnicia idolilor și supremația Domnului în lume (Psalmii 135:15-18). Încrederea în idoli îi face pe închinători la fel de neputincioși ca idolii lor (135:18). Psalmul demonstrează că Dumnezeu trebuie lăudat în calitate atât de Creator, cât și de Salvator. Acest lucru este minunat exprimat în cele două versiuni complementare ale poruncii a patra din Decalog (Exodul 20:8-11; Deuteronomul 5:12-15). Pentru că puterea lui Dumnezeu în lumea creată și în istorie este fără precedent, poporul lui Dumnezeu ar trebui să se încreadă întotdeauna numai în El. În calitate de Creator și de Răscumpărător al nostru, numai El ar trebui să primească închinare, iar închinarea la oricine sau la orice altceva este idolatrie.

*Cum putem să ne asigurăm că nu avem idoli? De ce s-ar putea să fie mai ușor să cădem în idolatrie decât ne închinuim?*

*Vineri, 8 martie*

## **Un gând de încheiere**

### **Studiu suplimentar**

*Faptele 7 și Evrei 11.*

Care este, potrivit Noului Testament, scopul final al modului suveran în care Dumnezeu Își conduce poporul de-a lungul istoriei?

Psalmii istorici sunt un martor puternic al fidelității lui Dumnezeu față de poporul Său. Fiecare eveniment din istoria acestui popor a fost un pas providențial spre împlinirea finală a promisiunii divine privind Salvatorul lumii în persoana lui Isus din Nazaret. Chiar și încercările, care adeseori i-au șocat pe israeliți și i-au făcut să creadă că Dumnezeu i-a abandonat, se aflau sub controlul suveran al lui Dumnezeu și erau parte din providența Lui, pentru că Dumnezeu este Domnul suprem al istoriei. Cu măiestrie, psalmistul prezintă adevărul că nici măcar lipsa de loialitate a poporului nu Îl poate face pe Dumnezeu să nu fie devotat poporului Său și să nu Își împlinească făgăduințele. Cu toate acestea, cei care nu se pocăiau nu aveau parte de binecuvântările legământului, iar cumplitul lor sfârșit slujește ca ultim avertisment cu privire la modul în care viața trăită fără Dumnezeu sau împotriva Lui distruge oamenii. Psalmii îi încurajează pe copiii lui Dumnezeu din toate vremurile să spere în Domnul și să Îi rămână credincioși. „Nu avem a ne teme de nimic pentru viitor, decât să nu uităm felul în care ne-a condus Domnul și lecțiile pe care ni le-a oferit El în istoria noastră” (Ellen G. White, *Schițe din viața mea*, p. 196).

---

## **Studiu zilnic**

*Biblia: Ieremia 28 – 34;*

Pe cine a fript împăratul Babilonului în foc?

Cine este întâiul născut al Domnului?

Cu ce va însămânța Domnul casa lui Israel și a lui Iuda?

Ce nu-I trecuse Domnului prin gând?

*Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „Igiena printre israeliți”.*

Ce avantaje aveau israeliții fiind în aer liber în pustiu?